

ת"פ (קריות) 24-08-24486 - מדינת ישראל נ' עמאד סמודי

ת"פ (קריות) 24-08-24486 - מדינת ישראל נ' עמאד סמודי ואח'שלום קריות

ת"פ (קריות) 24-08-24486

מדינת ישראל

נגד

1. עמאד סמודי

2. מוחמד מחאג'נה

3. מוחמד ג'בארין

4. עצאם אבו חסן

5. מוחמד דאר יאסין

בית משפט השלום בקריות

[18.08.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם בעבירה שעניינה כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק כניסה לישראל, תשי"ב-1952. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשמים הם תושבי יהודה ושומרון ואינם מורשי כניסה לישראל. עם זאת, ביום 7.8.24 נמצאו הם בישראל כשאין ברשותם אישור לעשות כן וזאת לאחר שנכנסו דרך פרצה בגדר. בכתב האישום צוין כי נאשם 1 שהה בישראל שלא כדין תקופה בת 5 חודשים; נאשם 2 תקופה בת שלושה שבועות; נאשם 3 תקופה בת שבועיים; נאשם 4 שבוע ימים; ואילו נאשם 5 תקופה בת חודש. טיעוני הצדדים לעונש

2. המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו ובמיוחד לאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל וביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 2-7 חודשי מאסר (הערה: בפרוטוקול נכתב בטעות באחת הפעמים 3-7 חודשים). ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשמים טענה המאשימה להחמרה בתוך המתחם ביחס למי ששהה בישראל תקופה ארוכה. כן הפנתה המאשימה לעברם הפלילי של נאשמים 2,3,5. בסיכום הדברים עתרה המאשימה להטיל על נאשם 1 עונש מאסר שלא יפחת מ-4 חודשים; על נאשם 4 מאסר שלא יפחת מ-3 חודשים ואילו על נאשמים 2,3,5 עונש בחלק העליון של המתחם והכל בצד ענישה נלוות.
3. הסנגורים טענו שלנאשמים 1,3,4,5 אישורים תקפים אשר הוקפאו ביום 6.6.24, כחלק מהקפאה כללית של אישורי כניסה לתושבי שטחים. כן נטען שלנאשם 2 היה אישור שפקע בחודש 11/23. משכך טענו הסנגורים שיש לראותם כמי שעברו את הבידוק הביטחוני ושאינם מהווים סיכון לתושבי המדינה. בנתונים אלו עתרו הסנגורים לקביעת מתחם ענישה שבין 1-6 חודשי מאסר וביקשו להטיל עונש בתחתית המתחם.
4. נאשם 1 ביקש את רחמי בית המשפט; נאשם 2 טען כי הוא אב לילדים הנמצאים בארץ; נאשם 3 ביקש אף הוא את רחמי בית המשפט; נאשם 4 טען שהגיע לעבוד ואילו נאשם 5 הביע תקווה שיגיע בפעם הבאה עם היתר. דיון והכרעה
5. כידוע, מאז אירועי 7.10.23 נתפסת העבירה שעניינה כניסה לישראל שלא כדין כחמורה יותר מאשר בתקופה שלפני כן וככזו המגלמת פגיעה קשה באינטרסים המוגנים ובכל מקרה קשה יותר מאשר בתקופה בה ניתנה הלכת אלהרוש (רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.2014)); להלן הלכת אלהרוש). בעניין הפגיעה באינטרסים המוגנים, אזי עבירה זו פוגעת בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, כמו גם מקשה על כוחות הביטחון בשמירה על גבולות המדינה. היא אף מגלמת פוטנציאל סיכון לתושבי המדינה והכבדה על כוחות הביטחון, אף אם לא זו הייתה כוונת הנאשם המסוים.
6. על רקע תפיסה זו ניתנו מאז 7.10.23 מספר לא מבוטל של פסקי דין בערכאות הערעור וכיום מתחם הענישה המקובל בפסיקה נע בין 2-7 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר מותנה וענישה נלוות (ראו למשל: עפ"ג (ב"ש) 31211-10-23 מדינת ישראל נגד אלנג'אר ואח' (22.10.2023); עפ"ג (נצ') 37018-10-23 מדינת ישראל נ' אלחרוב (25.10.2023); עפ"ג (חי) 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב (6.11.2023)). כן ראו רע"פ 7908/23 אלנג'אר ואח' נ' מדינת ישראל (27.11.2023), במסגרתו נדחתה טענה לקביעת מתחם ענישה שאינו כולל בתחתיתו מאסר בפועל, תוך שצוין כי קביעה שכזו נעשית בהתאם להלכת אלהרוש שאפשרה שינוי מתחם הענישה על רקע שינוי במצב הביטחוני וכי "שיקול הדעת בגזירת העונש נתון לערכאה הדיונית בהתאם לנסיבות כל מקרה הנדון לפניו, ובתוך כך גם התחשבות בצוק העיתים".
7. מתחם ענישה של 2-7 חודשי מאסר בפועל מקובל כיום על רשויות התביעה והמאשימה עותרת בתקופה האחרונה למתחם זה ולא מעבר לו (ראו בנושא עפ"ג 64307-03-24 עבדאללה מליחאת נ' מדינת ישראל (7.4.2024) שם ציין נציג הפרקליטות כי "המתחם הראוי צריך להתחיל מ-2 ח' ועד 7 ח' מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה. זו רוח הפסיקה והמדיניות היום וכך מונחים היחידות השונות של לשכות התביעה בארץ").

8. בצד דברים אלו ראוי לציין כי בעפ"ג (חי') 38304-01-24 מדינת ישראל נ' עתמאן (25.1.2024) נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-8 חודשי מאסר ביחס למי שנכנס לישראל שלא כדין בנסיבות ביצוע קלות של העבירה (להלן - עניין עתמאן). כמו כן בעפ"ג 61758-05-24 אבו ערה נ' מדינת ישראל (16.6.2024) ציין אותו הרכב של בית המשפט המחוזי כי "בכל הנוגע למתחמי הענישה, אמרנו ואיננו חוזרים מדברינו - 'תחתית מתחם העונש בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בימים אלה חייבת לעמוד, במקרה האופייני על שלושה חודשים בפועל'".

9. ונחזור לענייננו. כאמור, המאשימה טענה למתחם ענישה של 2-7 חודשי מאסר לכל הנאשמים ואילו ההגנה טענה למתחם הנע בין 1-6 חודשי מאסר בשל קיומו של היתר כניסה שבוטל. אקדים ואומר שאיני מקבל את טענת ההגנה לפיה יש לקבוע מתחם ענישה מקל יותר לאור כך שלנאשמים היה בעבר היתר כניסה שבוטל (הערה: בהתאם למסמכים שהוגשו אכן לנאשם 2 היה היתר שפקע בחודש 11/23 וליתר הנאשמים הוקפא ההיתר ביום 6.6.24). העיקר הוא שהנאשמים לא החזיקו בהיתר כניסה במועד הרלוונטי אך הם בחרו להתעלם מכך, לפגוע בריבונות המדינה ולהיכנס לשטחה דרך פרצה בגדר. אף אם היה לנאשמים בעבר היתר, מדובר בהתנהגות הפוגעת בערכים המוגנים שצוינו לעיל בעוצמה שמדינה ריבונית אינה יכולה לעבור עליה לסדר היום. אין אפוא בנסיבות אלו להצדיק קביעת מתחם ענישה מקל יותר מזה המקובל כיום לעבירה "טיפוסית" של כניסה לישראל שלא כדין.

10. כאן המקום להעיר כי חרף השוני בנסיבות ביצוע העבירה שעבר נאשם 1 (ששהה בישראל 5 חודשים), עתרה המאשימה גם בעניינו למתחם ענישה כפי שעתרה ביחס ליתר הנאשמים ששהו בישראל בין שבוע לחודש. לדידי, שהייה שלא כדין לתקופה ארוכה מצדיקה קביעת מתחם ענישה מחמיר יותר מאשר זה "הטיפוסי" שכיום מקובל להעמידו על 2-7 חודשי מאסר בפועל. כפי שצוין בפסיקה, תקופת השהייה שלא כדין היא נסיבה רלוונטית לקביעת המתחם. ראו למשל עפ"ג (מר') 30176-10-23 מדינת ישראל נ' חרפוש (25.10.2023), פסקה 37 שם צוין כי "רואים אנו לנכון להדגיש, כי ייתכנו נסיבות חריגות אשר יבססו קביעת מתחם עונש הולם שונה [...] לחומרה (כגון שהייה ממושכת בארץ)"; וכן עניין עתמאן שם צוין כי "אין דינו של מי שהפר הוראות היתר כניסה שניתן לו כדין (על ידי שאיחר לצאת את שטחי המדינה במספר דקות או בשעה בודדת) כדינו של מי ששהה תקופה ארוכה בישראל בלי אישור כלל או לאחר שהיתר שהיה בידו פקע זה מכבר". משכך, דעתי היא כי ביחס לנאשם 1 אפשר שהיה מקום לשקול עתירה למתחם ענישה מחמיר יותר מאשר זה המקובל על המאשימה במקרה "הטיפוסי" שכן מדובר בתקופת שהייה ארוכה במיוחד המצדיקה קביעת מתחם ענישה שונה. ואולם, משעתרה המאשימה למתחם של 2-7 חודשי מאסר אינני סבור שנכון שאקבע מתחם מחמיר יותר, הגם שמדובר בקביעה נורמטיבית ובית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה מחמיר יותר (ע"פ 5611/14 מנצור אבו עוואד נ' מדינת ישראל (8.5.2016)). לסיכום, מתחם הענישה ההולם את העבירה ביחס לכל הנאשמים הוא 2-7 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלוות.

11. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם הבאתי בחשבון את ההודאה בהזדמנות הראשונה, את גילם של הנאשמים ואת הנסיבות האישיות. כן הבאתי בחשבון את עברם הפלילי הנקי של נאשמים 1 ו-4. מנגד, הבאתי בחשבון את העבר הפלילי של נאשם 2 הכולל ארבע הרשעות דומות וכן שתי הרשעות בעבירות של הפרת הכרזת שטח סגור. נאשם 2 ריצה בעברו עונשי מאסר ולא היה בכך להרתיעו מלהיכנס לישראל שלא כדין בתקופת מלחמה. נאשם 3 הורשע בעבר פעמיים בעבירות דומות ונשא עונש מאסר קצר, אם כי הרשעתו האחרונה משנת 2018 ואביא זאת בחשבון. נאשם 5 הורשע בעברו בארבע עבירות של כניסה לישראל (בשני הליכים) ונשא אף הוא עונש מאסר קצר.

12. כן אציין כי ביחס לכל הנאשמים הבאתי בחשבון את הצורך בהרתעה בעת הזו המצדיקה לעיתים הטלת עונש שלא בתחתית המתחם גם על מי שעברו נקי (ראו עפ"ג 5153-08-24 מדינת ישראל נ' חאמד (6.8.2024), בו צוין כי "בתקופה הנוכחית בהחלט ניתן להחמיר בעונש בתוך המתחם משום שיקולי הרתעה במונח זה שגם נאשמים שהם נעדרי עבר, ניתן להשית עליהם עונשים שלא על תחתית המתחם"; וראו גם עפ"ג 64530-07-24 בהאא אלשוכי נ' מדינת ישראל (4.8.2024)). כן אציין שהאפשרות להחמיר בעונש בתוך המתחם משיקולי הרתעה רלוונטית גם ביחס לתקופת שהייתו של נאשם 1 בישראל. אכן, כפי שציינתי לעיל, כאשר מדובר בשהייה ארוכה במיוחד ראוי לשקול נסיבה זו לצורך קביעת מתחם הענישה עצמו, ואולם גם אם נקבע מתחם ענישה "טיפוסי" במקרה של שהייה ארוכה במיוחד, ניתן להביא נסיבה זו בחשבון במסגרת שיקולי ההרתעה (ת"פ (קריות) 15569-10-23 חלדון קואסמה נ' מדינת ישראל (22.11.2023), פסקה 12), ובלבד שלא תהיה החמרה כפולה בשל נסיבה זו. במקרה זה אביא בחשבון את תקופת השהייה הארוכה של נאשם 1 אם כי לאור כך שהדבר נעשה שלא בעת קביעת המתחם ינתן לדבר משקל מוגבל.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:
נאשם 1

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים החל מיום מעצרו 7.8.24.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.
נאשם 2

א. מאסר בפועל למשך 100 יום החל מיום מעצרו 7.8.24.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.
נאשם 3

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים החל מיום מעצרו 7.8.24.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.
נאשם 4

א. מאסר בפועל למשך 75 ימים החל מיום מעצרו 7.8.24.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.
נאשם 5

א. מאסר בפועל למשך 100 יום החל מיום מעצרו 7.8.24.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.
הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד אב תשפ"ד, 18 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.